

ศ. นพ. ประเวศ วะสี ประทับกับผมเมื่อวันที่ ๑๕ ส.ค. ๕๕ ว่าการจัดการ ทรัพย์ทางพุทธธรรม ของบ้านเมือง ยังไม่มีการจัดการอย่างเป็นระบบ น่าห่วงว่านับวันจะสูญหายไป ไม่ได้นำมาใช้เป็นประทีปนำทางผู้คน และนำสู่การพัฒนาศีลธรรมตามการเปลี่ยนแปลงของสังคม ท่านยกตัวอย่างว่า นพ. บัญชา พงษ์พานิช แห่งหอจดหมายเหตุพุทธทาสฯ ได้ไปช่วยจัดการให้ที่วัดป่าแห่งหนึ่ง ซึ่งผมลืมชื่อเสียแล้ว ท่านปรารภว่าน่าจะหาวิธีดำเนินการให้มีการจัดการทรัพย์ทางพุทธธรรมที่อื่นๆ ที่มีอยู่มากในบ้านเมืองของเรา

ผมไม่มีความรู้ที่ทรัพย์สันตทานเหล่านี้อยู่ที่ไหนบ้าง แต่ก็รับปากกับท่านว่าจะกลับมาไตร่ตรองดู และในวันนั้นเองผมก็เรียนกับท่านว่า จะลองไปหารือกับทาง สกว. ว่าพอจะดำเนินการเป็นโครงการ “วิจัยและพัฒนา” เพื่ออนุรักษ์และใช้ประโยชน์ทรัพย์ทางพุทธธรรม โดยมีทีมหมอบัญชาเป็นผู้จัดการโครงการ พอจะรับเข้าเป็นโครงการภายใต้ สกว. ได้หรือไม่

ครุ่นคิดอยู่ ๑๐ วัน ธรรมพลังก็ตัดสินใจให้ผมคิดออกว่า งานนี้ สกว. ไม่ต้องออกเงิน เพราะวัดเหล่านี้มีเงิน รวมทั้งสามารถระดมทุน CSR จากหลากหลายแหล่งได้ไม่ยาก เพราะการบริจาคแก่วัดหักภาษีได้

จึงนำออกเสนอในเวทีสาธารณะนี้ เพื่อขอให้ท่านที่คิดโจทย์วิจัยเก่ง และมีฉันทะและทักษะวิจัยด้านนี้ ได้ช่วยกัน ลปรร. ข้อคิดเห็น

วิจารณ์ พานิช

๒๔ ก.ย. ๕๕